

Lamin Dibba canvia el Caja 87 pel Bàsquet Sant Antoni

El pivot gironí no farà el salt a Primera FEB després d'aconseguir l'ascens amb el Caja 87 i jugarà a Eivissa, on es retrobarà amb el Bisbal Bàsquet i el Pavelló Vell

Tot el que va venir després va ser un exercici constant de cremar etapes. Primer el debut a LEB Or amb Carles Marco, després el filial del Bàsquet Girona a la Lliga EBA, més tard la Segona FEB amb el Bisbal Bàsquet i, finalment, el salt a Caja 87. Amb el conjunt sevillà va aconseguir l'ascens a Primera FEB, però el club va decidir no comptar amb ell per al nou projecte. Lluny de mostrar decepció, Dibba ho assumeix amb naturalitat. "No em sap greu, si no hi jugo és perquè encara em queda camí per fer-ho millor", assegura. Hi ha una constant que es repeteix al llarg de la seva trajectòria: allà on va, deixa empremta. A Girona, a la Bisbal o a Sevilla. Sempre pendent de la canalla, disposat a aturar-se per parlar amb qui li demana una fotografia o simplement s'acosta sorprès per la seva alçada. Però aquest caràcter també va conviure amb moments complicats. "Volia passar un any amb l'equip però sense jugar, va ser una època complicada". Sense perdre mai el somriure, el seu agent, Gerard Darnés, li va posar sobre la taula la proposta del Bisbal Bàsquet. I allà ho va canviar tot. "Em vaig sentir com un jugador de primer nivell per primer cop a la meua vida", remarca. "Bisbal és casa, és més que un club", afirma. La temporada passada no va poder arribar a un acord amb el Bisbal. L'oferta de Caja 87 era difícil de rebutjar, però marxar no va ser gens senzill. "Marxar em va trencar el cor", recorda. En pocs llocs la seva manera de ser podia encaixar tan bé. El Bisbal és un club familiar, proper, i Dibba va saber retornar aquest afecte amb la mateixa naturalitat amb què el rebia. Ara els camins es tornaran a creuar. Amb el fitxatge pel Bàsquet Sant Antoni visitarà de nou el Pavelló Vell, aquesta vegada com a rival, una cita que espera amb especial il·lusió. "En tinc moltes ganes, quan recordo el càntic que tenien amb el meu nom encara se'm posa la pell de gallina", recorda. L'últim any tampoc ha estat senzill. L'ascens a Primera FEB era un dels grans objectius de la seva carrera, però també ha descobert la cara menys amable del bàsquet professional. "Al final això és un negoci, a Sevilla tenien altres plans". Tot i això, prefereix quedar-se amb tot el que hi ha après. "Vaig sortir de la Bisbal, la meua zona de confort", diu. "Era un repte, però sota pressió he crescut. Estic content de l'experiència", remarca. Ara el següent capítol l'espera a Sant Antoni. El conjunt eivissenc fa tres temporades que es queda a les portes de l'ascens a Primera FEB i Dibba arriba convençut que aquest pot ser l'any. "Amb ells vull trencar aquesta estadística i pujar a Primera FEB", reivindica. Amb encara uns dies de vacances abans de començar la pretemporada, continua preparant-se amb la mateixa mentalitat amb què va arribar fa set anys al Sant Narcís: la de continuar aprenent. Va començar sense haver jugat mai en un equip federat i avui continua escalant, temporada rere temporada, al bàsquet professional. Entremig hi ha hagut ascensos, canvis de ciutat i nous reptes. Però també una altra cosa molt més difícil d'aconseguir: deixar un bon record a tots els llocs per on ha passat.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/07/23/lamin-dibba-canvia-caja-87-132692252.html>